

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XVII.

Warszawa, dnia 28 listopada 1935 r.

Nr 27

T R E Ś Ć :

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

	Str.
Poz. 72 Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszków publicznych	403
73 Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. w sprawie zmiany ustawy o państwowym podatku dochodowym	405
74 Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.	411

OKÓLNIKI:

Przyjmowanie listów wartościowych zagranicę. — Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach. — Legitymacje unieważnione. — Legitymacja odnaleziona.	413—414
---	---------

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA

72

DEKRET

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 listopada 1935 r.

o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszków publicznych. *)

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Na cele równowagi budżetowej wprowadza się specjalny podatek od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszków publicznych.

Art. 2. (1) Specjalnemu podatkowi podlegają wynagrodzenia, wypłacane przez:

- 1) Skarb Państwa i Skarb Śląski;
- 2) państwowe: monopole, banki, przedsiębiorstwa, fundusze, zakłady i instytucje;

3) związku samorządu terytorjalnego, związki międzykomunalne (celowe), oraz przedsiębiorstwa, banki, zakłady i instytucje tych związków, Związek Rewizyjny Samorządu Terytorjalnego, komunalne kasy oszczędności i banki komunalne;

4) związki samorządu gospodarczego i zawodowego oraz przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje tych związków;

5) prawno-publiczne zakłady ubezpieczeń;

6) Bank Polski.

(2) Za wynagrodzenia w rozumieniu dekretu niniejszego uważa się wszelkiego rodzaju

*) Ogłoszony w Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 82, poz. 503.

wynagrodzenia w pieniądzu wraz z dodatkami i w naturze, jakie płatnik uzyskuje: z tytułu diet poselskich i senatorskich, z tytułu stosunku służbowego, z tytułu najmu pracy, z tytułu udziału w zarządach związków prawa publicznego, z tytułu udziału we wszelkiego rodzaju radach, komitetach, komisjach i t. p., z tytułu spełniania funkcji kontrolnych z ramienia władz nadzorczych, albo też z tytułu prawa do emerytury, renty, pensji lub zaopatrzenia, — bez względu na rodzaj i nazwę tych wynagrodzeń.

(3) Za wynagrodzenia osób, pełniących służbę poza granicami Państwa, uważa się uposażenie zasadnicze, a jeżeli chodzi o pracowników kontraktowych, — jedną trzecią część ich wynagrodzenia umownego.

(4) Rozporządzenie Rady Ministrów ustali, jakie świadczenia w naturze będą podlegały specjalnemu podatkowi, oraz zasady obliczania wartości tych świadczeń.

Art. 3. Specjalnemu podatkowi nie podlegają:

1) a) wolne od państwowego podatku dochodowego oraz od opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych wynagrodzenia, których łączna suma bez jakichkolwiek potrąceń, wypłacana przez poszczególne władze, urząd, przedsiębiorstwo, zakład, instytucję i t. p., nie przekracza 100 zł miesięcznie, i b) wynagrodzenia podlegające tym obciążeniom lub niektórym z nich, jeżeli łączna suma tych wynagrodzeń bez jakichkolwiek potrąceń, wypłacana przez poszczególne władze, urząd, przedsiębiorstwo, zakład, instytucję i t. p., nie przekracza 110 zł miesięcznie;

2) zaopatrzenia weteranów powstań narodowych oraz wdów po nich;

3) zaopatrzenia b. skazańców politycznych oraz pozostałych po nich wdów i sierot;

4) pensje, przywiązane do orderu wojennego „Virtuti Militari” oraz do odznaki Krzyża Zasługi za Dzielność;

5) zaopatrzenia osób szczególnie zasłużonych oraz wyjątkowe zaopatrzenia nieoparte na innych tytułach prawnych;

6) zaopatrzenia inwalidzkie, przysługujące z mocy ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 5, poz. 31);

7) świadczenia i zaopatrzenia z tytułu ubezpieczeń społecznych i opieki społecznej, z wyjątkiem rent z tytułu ubezpieczenia pracowników umysłowych, unormowanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia

24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 4. Za podstawę ustalenia stopy procentowej i obliczenia specjalnego podatku przyjmuje się łączną sumę wszelkich wynagrodzeń, wypłacanych przez poszczególne władze, urząd, przedsiębiorstwo, zakład, instytucję i t. p. w ciągu miesiąca, bez jakichkolwiek potrąceń. Jeżeli jednak wskutek przypadającego dnia świątecznego na normalny dzień wypłaty następuje w jednym miesiącu wypłata stałego miesięcznego wynagrodzenia za dwa miesiące, to dla celów ustalenia stopy procentowej i obliczenia specjalnego podatku wynagrodzenie za każdy miesiąc traktuje się jako wypłacone w normalnym miesiącu wypłaty.

Art. 5. (1) Specjalny podatek pobiera się drogą potrącenia przy wypłacie wynagrodzeń według następujących skal:

1) przy wynagrodzeniach, wolnych od państwowego podatku dochodowego oraz od opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia, wypłacanego w ciągu miesiąca w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	100	150	7
2	150	200	9
3	200	250	10
4	250	500	11
5	500	1.000	14
6	1.000	2.000	17
7	2.000		25

2) przy wynagrodzeniach, od których opłaca się państwowy podatek dochodowy, opłaty emerytalne lub składki na rzecz ubezpieczeń społecznych albo też niektóre z tych obciążeń:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia, wypłacanego w ciągu miesiąca w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	110	165	5 1/2
2	165	220	7
3	220	560	8
4	560	2.350	10
5	2.350		15

(2) Jeżeli płatnik uzyskuje wynagrodzenie w pieniądzu i w naturze, specjalny podatek nie może przekraczać 25% wynagrodzenia pieniężnego.

(3) Specjalny podatek należy potrącać w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego

stopnia po potrąceniu specjalnego podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu specjalnego podatku przypadającego na ten stopień. Jeżeli z wynagrodzenia po potrąceniu specjalnego podatku pozostałaby kwota mniejsza niż najwyższe wynagrodzenie niepodlegające specjalnemu podatkowi, — należy specjalny podatek potrącić tylko w wysokości nadwyżki ponad to najwyższe wynagrodzenie.

(4) Jeżeli ta sama władza, urząd, przedsiębiorstwo, zakład, instytucja i t. p. wypłaca tej samej osobie dwa lub więcej wynagrodzeń, z których jedno wolne są od państwowego podatku dochodowego oraz opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych, inne zaś podlegają tym obciążeniom lub niektórym z nich, to do wynagrodzeń wolnych od wszystkich wymienionych obciążeń stosuje się skalę, określoną w ust. (1) pkt. 1), do wynagrodzeń zaś pozostałych — skalę, określoną w ust. (1) pkt. 2), przyczem wysokość stopy procentowej podatku w każdej skali ustala się na podstawie łącznej sumy obu rodzajów wynagrodzeń. Przepisy ust. (3) stosuje się tu odpowiednio przy uwzględnieniu stopy i wysokości dochodu, przewidzianych w ust. (1) pkt. 1).

Art. 6. Specjalnemu podatkowi podlegają wynagrodzenia:

1) wypłacane w czasie od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają;

2) wypłacane za czas od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. bez względu na czas wypłaty.

Art. 7. (1) Obowiązek potrącania specjalnego podatku ciąży na władzach, urzędach,

przedsiębiorstwach, zakładach, instytucjach i t. p., wypłacających wynagrodzenia.

(2) Potrącone kwoty należy wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia siódmego miesiąca kalendarzowego, następującego po miesiącu podatkowym, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według ustanowionego przez Ministra Skarbu wzoru, lub odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Art. 8. Postępowanie w sprawach specjalnego podatku podlega przepisom ordynacji podatkowej, a w szczególności przepisom, dotyczącym państwowego podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Art. 9. (1) Należności z tytułu specjalnego podatku wpływają w całości do Skarbu Państwa.

(2) Do kwot specjalnego podatku nie mogą być pobierane żadne dodatki, ani na rzecz Skarbu Państwa, ani też na rzecz związków samorządowych.

(3) Przysługujące z mocy szczególnych przepisów zwolnienia od podatków nie mają zastosowania do specjalnego podatku, pobieranego na zasadzie dekretu niniejszego.

Art. 10. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) **I. Mościcki.**

Prezes Rady Ministrów:

(—) **Marjan Zyndram-Kościałkowski.**

Minister Skarbu:

(—) **E. Kwiatkowski.**

73

DEKRET

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 listopada 1935 r.

w sprawie zmiany ustawy o państwowym podatku dochodowym. *)

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 162) wprowadza się zmiany następujące:

*) Ogłoszony w Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 85, poz. 518.

1) art. 1 otrzymuje brzmienie następujące:
„Państwowy podatek dochodowy opłacają:

1) Osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na tym obszarze dłużej niż rok, od całego dochodu.

2) Osoby fizyczne, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, o ile na obszarze Rzeczypospolitej:

a) posiadają nieruchomości, wierzytelności zahipotekowane na nieruchomościach, majątki, przywiązane do tegoż obszaru fideikomisem lub innymi przepisami prawnymi;

b) wykonywają przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, albo są spółnikami takich przedsiębiorstw, przyczem posiadania akcji, udziałów i podobnych papierów wartościowych nie należy uważać za udział w przedsiębiorstwie;

c) pobierają płacę lub emeryturę, wypłacaną bądź przez słuźbodawców prywatnych, bądź z fundusów Państwa, związków samorządowych, oraz innych tego rodzaju fundusów publicznych — tylko od dochodu z tych źródeł (ustęp 2).

3) Osoby fizyczne, nie mające miejsca zamieszkania na obszarze Rzeczypospolitej, lecz przebywające na tym obszarze chociażby mniej niż rok dla zarobku albo wykonywania czynności handlowych lub przemysłowych, — od dochodu osiągniętego w tymże czasie na wspomnianym obszarze.

4) Spadki wakujące (nieobjęte).

5) Osoby prawne:

a) których zarząd znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej — od całego dochodu;

b) inne — od dochodu, osiągniętego na obszarze Rzeczypospolitej ze źródeł, wymienionych w ustępie 2 punkty a) i b).“;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Opodatkowaniu podlegają dochody:

1) z nieruchomości gruntowej własnej, posiadanej, użytkowanej lub dzierżawionej;

2) z budynków;

3) a) z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych;

b) z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych;

4) z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych;

5) z uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę;

6) z wszelkiego rodzaju źródeł dochodu, niewymienionych w ust. 1 — 5 artykułu niniejszego.

Wymienione dochody, z wyjątkiem dochodów z uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, podlegają łącznemu opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu I ustawy niniejszej.

Dochody z uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu II ustawy niniejszej; dochody te, o ile wypłacane są na obszarze obcego Państwa, podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu I ustawy, jednak według skali art. 43, przyczem do tych dochodów nie stosuje się odliczeń z art. 10, tudzież zwyczaj i zniżek podatkowych z art. 26, 27 i 29.“;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dochód osób fizycznych (art. 1 ust. 1) z nieruchomości i stałych przedsiębiorstw, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej, jak również dochód z płac słuźbowych i emerytur z fundusów innego państwa, obcych związków samorządowych oraz innych tego rodzaju fundusów publicznych wyłącza się od opodatkowania, o ile będzie udowodnione, że podlega tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych dochodów ze źródeł tutejszych.“;

4) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Prowadzący prawidłowe księgi mogą jednorazowo odpisać całkowitą wartość przedmiotów, których zwykły okres zużycia nie przekracza lat pięciu.“;

5) art. 11 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do dochodów głowy rodziny dolicza się dochody jej małżonka sądownie nierozłączonego oraz dochody krewnych zstępnych, o ile głowie rodziny służy prawo rozporządzania dochodami ze źródeł, należących do krewnych zstępnych, lub też prawo użytkowania tych dochodów.“

Jeżeli jednak dochód wymienionych członków rodziny osiągnięty został ze źródeł, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt. b) i ust. 5 ustawy niniejszej, wówczas co do tego dochodu członkowie rodziny podlegają oddzielnemu opodatkowaniu.“;

6) w art. 17 dodaje się ustęp nowy treści następującej:

„Przy ustalaniu dochodu z przedsiębiorstw stosuje się odpowiednio przepisy art. 21 ust. 5 i 6.”;

7) uchyla się art. 18 i 25;

8) art. 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„Za dochód z uposażeń, emerytur i z najmnej pracy uważa się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze, jakie podatnik uzyskuje ze swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy łącznie ze wszystkimi dodatkami, jak również wszelkiego rodzaju wynagrodzenia, wypłacane osobom, należącym do składu zarządów, rad, komitetów nadzorczych i komisji rewizyjnych osób prawnych.”;

9) w art. 23 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie następujące:

„Podatek dochodowy wymierza się według następującej skali:

Stopień dochodu	Wysokość dochodów w złotych		Podatek w złotych
1	1.500	do 1.550	44
2	1.550	„ 1.600	47
3	1.600	„ 1.700	52
4	1.700	„ 1.800	57
5	1.800	„ 1.900	63
6	1.900	„ 2.000	70
7	2.000	„ 2.100	76
8	2.100	„ 2.200	83
9	2.200	„ 2.400	94
10	2.400	„ 2.600	105
11	2.600	„ 2.800	118
12	2.800	„ 3.000	130
13	3.000	„ 3.200	143
14	3.200	„ 3.400	157
15	3.400	„ 3.600	171
16	3.600	„ 3.800	187
17	3.800	„ 4.000	202
18	4.000	„ 4.400	227
19	4.400	„ 4.800	255
20	4.800	„ 5.200	283
21	5.200	„ 5.600	314
22	5.600	„ 6.000	345
23	6.000	„ 6.600	397
24	6.600	„ 7.200	454
25	7.200	„ 7.800	513
26	7.800	„ 8.400	576
27	8.400	„ 9.200	657
28	9.200	„ 10.000	742
29	10.000	„ 11.000	847
30	11.000	„ 12.000	958
31	12.000	„ 13.000	1.074
32	13.000	„ 14.000	1.196
33	14.000	„ 15.000	1.323
34	15.000	„ 16.000	1.456
35	16.000	„ 17.000	1.619
36	17.000	„ 18.000	1.790
37	18.000	„ 19.000	1.970
38	19.000	„ 20.000	2.156
39	20.000	„ 22.000	2.464

Stopień dochodu	Wysokość dochodów w złotych		Podatek w złotych
40	22.000	do 24.000	2.789
41	24.000	„ 26.000	3.131
42	26.000	„ 28.000	3.489
43	28.000	„ 30.000	3.864
44	30.000	„ 32.000	4.256
45	32.000	„ 34.000	4.713
46	34.000	„ 36.000	5.192
47	36.000	„ 38.000	5.693
48	38.000	„ 40.000	6.216
49	40.000	„ 44.000	7.084
50	44.000	„ 48.000	7.997
51	48.000	„ 52.000	8.955
52	52.000	„ 56.000	9.957
53	56.000	„ 60.000	11.004
54	60.000	„ 64.000	12.186
55	64.000	„ 68.000	13.424
56	68.000	„ 72.000	14.717
57	72.000	„ 76.000	16.067
58	76.000	„ 80.000	17.472
59	80.000	„ 88.000	19.836
60	88.000	„ 96.000	22.311
61	96.000	„ 104.000	25.044
62	104.000	„ 112.000	27.911
63	112.000	„ 120.000	30.912
64	120.000	„ 128.000	34.048
65	128.000	„ 136.000	37.319
66	136.000	„ 144.000	40.724
67	144.000	„ 152.000	44.263
68	152.000	„ 160.000	48.160
69	160.000	„ 168.000	52.215
70	168.000	„ 176.000	56.426
71	176.000	„ 184.000	60.794
72	184.000	„ 192.000	65.319
73	192.000	„ 200.000	70.000

Przy dochodzie ponad 200.000 zł podatek wynosi 70.000 zł i oprócz tego 3.500 zł od każdych pełnych 10.000 zł ponad 200.000 zł.”;

10) art. 24 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do stawek państwowego podatku dochodowego nie mogą być ustanawiane dodatki na rzecz związków samorządowych.

Na obszarze jednak województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego gminy i powiatowe związki samorządowe mogą pobierać, na podstawie uchwał organów stanowiących, dodatki do państwowego podatku dochodowego:

A. Dodatki te nie mogą przekraczać przy dochodzie podatkowym według skali art. 23:

ponad 1.500 zł do 24.000	4% dochodu
„ 24.000 „ „ 83.000	4,5% „
„ 88.000 „ „	5% „

Gdyby na podstawie ulg, przyznanych w art. 27 i 29, wypadło zmniejszyć stopę podatkową poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od dodatku.

B. Dodatki te wynoszą:

według skali art. 43 — 3% dochodu, poczynając od 25 stopnia tejże skali.

Dochody z uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszków Państwa oraz samorządów, nie podlegają dodatkowi na rzecz związków samorządowych.”;

11) art. 26 otrzymuje brzmienie następujące:

„Stopę podatkową, podaną w art. 23, podwyższa się o 14% dla podatników niezonałych lub niezamężnych, niemających na utrzymaniu żadnego członka rodziny, lecz osiągających dochód ponad 3.600 zł.”;

12) art. 41 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dochody, wymienione w art. 20 ustawy, objęte skalą miarodajną do ustalania potrąceń (art. 43), podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie przepisów Działu II ustawy niniejszej.”;

13) art. 43 otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie wynagrodzenia według następującej skali:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	1.500	1.600	1
2	1.600	1.700	1,2
3	1.700	1.800	1,4
4	1.800	1.900	1,6
5	1.900	2.000	1,8
6	2.000	2.100	2
7	2.100	2.200	2,2
8	2.200	2.300	2,4
9	2.300	2.400	2,6
10	2.400	2.500	2,8
11	2.500	2.600	3
12	2.600	2.700	3,2
13	2.700	2.800	3,4
14	2.800	2.900	3,6
15	2.900	3.000	3,8
16	3.000	3.100	4
17	3.100	3.200	4,2
18	3.200	3.400	4,4
19	3.400	3.600	4,6
20	3.600	3.800	4,8
21	3.800	4.000	5
22	4.000	4.200	5,2
23	4.200	4.400	5,4
24	4.400	4.800	5,6
25	4.800	5.200	5,8
26	5.200	5.600	6
27	5.600	6.000	6,2

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
28	6.000	6.400	6,4
29	6.400	6.800	6,6
30	6.800	7.200	6,8
31	7.200	7.600	7
32	7.600	8.000	7,2
33	8.000	8.800	7,8
34	8.800	9.600	8,2
35	9.600	10.400	8,6
36	10.400	11.200	9,2
37	11.200	12.000	9,8
38	12.000	13.000	10,6
39	13.000	14.000	11,4
40	14.000	15.000	12,2
41	15.000	16.000	13
42	16.000	17.000	13,6
43	17.000	18.000	14,2
44	18.000	19.000	14,8
45	19.000	20.000	15,4
46	20.000	22.000	16
47	22.000	24.000	16,6
48	24.000	26.000	17,2
49	26.000	28.000	17,8
50	28.000	30.000	18,4
51	30.000	32.000	19
52	32.000	34.000	19,8
53	34.000	36.000	20,6
54	36.000	38.000	21,4
55	38.000	40.000	22,2
56	40.000	44.000	23
57	44.000	48.000	23,8
58	48.000	52.000	24,6
59	52.000	56.000	25,4
60	56.000	60.000	26,2
61	60.000	64.000	27,2
62	64.000	68.000	28,2
63	68.000	72.000	29,2
64	72.000	76.000	30,2
65	76.000	80.000	31,2
66	80.000	88.000	32,2
67	88.000	96.000	33,2
68	96.000	104.000	34,4
69	104.000	112.000	35,6
70	112.000	120.000	36,8
71	120.000	128.000	38
72	128.000	136.000	39,2
73	136.000	144.000	40,4
74	144.000	152.000	41,6
75	152.000	160.000	43
76	160.000	168.000	44,4
77	168.000	176.000	45,8
78	176.000	184.000	47,2
79	184.000	192.000	48,6
80	192.000		50

Podstawę do ustalenia stopy procentowej przypadającego do potrącenia podatku stanowi wysokość wypłaconego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym.

W celu ustalenia stopy procentowej przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń doli-

cza się je do obliczonej w stosunku rocznym sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia.

W stosunku do osób, które wynagrodzeń perjodycznych nie otrzymują, podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi kwota wypłacanego wynagrodzenia. W przypadkach powtarzających się w ciągu roku wypłat wynagrodzeń nieperjodycznych należy celem ustalenia właściwej stopy procentowej i obliczenia podatku dodawać do kwoty bieżąco wypłacanej kwoty wypłat już dokonanych i na podstawie łącznej sumy ustalać stopę procentową i obliczać podatek. Od tak ustalonej kwoty podatku potrąca się podatek poprzednio pobrany, a pozostała różnica stanowi podatek, przypadający bieżąco do potrącenia.

Jeżeli służbodawca nie potrąca należnego podatku od wypłacanego wynagrodzenia, lecz ponosi go z własnych funduszków, wówczas obowiązany jest przyjąć za podstawę obliczenia podatku taką kwotę wynagrodzenia, by, po potrąceniu od tej kwoty obliczonego podatku, pozostała różnica wyrażała sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty.”;

14) art. 44 otrzymuje brzmienie następujące:

„Obowiązek potrącania podatku ciąży na władzach, urzędach, jako też na instytucjach i przedsiębiorstwach i wogóle na służbodawcach, wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia.

Potrącone kwoty należy wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dni 7 po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanej wzoru, lub też odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.”;

15) art. 45 otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby, które:

- a) otrzymują wynagrodzenie od różnych służbodawców,
- b) otrzymują od jednego służbodawcy dwa lub więcej wynagrodzeń perjodycznych, bądź też obok wynagrodzenia perjodycznego również wynagrodzenia jednorazowe, o ile łączna suma wynagrodzeń za dany rok kalendarzowy przekracza 4.800 zł, —

obowiązane są po upływie danego roku uiszczyć tytułem podatku dochodowego według

Działu II ustawy niniejszej różnicę, jaka przypada do zapłaty od łącznego rocznego wynagrodzenia według skali art. 43, a łączną kwotą, potrąconą w trybie art. 44 tytułem podatku w ciągu ubiegłego roku.

Kwotę, przypadającą z powyższego tytułu do zapłaty, osoby, wymienione w ustępie pierwszym pod a) i b), powinny obliczyć i wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w dwóch ratach półrocznych, a to do 15 kwietnia i do 15 października każdego roku. Przy uiszczeniu pierwszej raty półrocznej należy złożyć w kasie urzędu skarbowego obliczenie różnicy, sporządzone na przepisany formularzu.

Podatek należy jednak wymierzać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.”;

16) po art. 46 dodaje się nowy art. 46-a w brzmieniu następującem:

„Minister Skarbu może obniżyć skale podatku, ustalone w art. 23 i 43 ustawy niniejszej.”.

Art. 2. Ustalony w art. 9 ust. 1) i 2) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) udział związków samorządowych we wpływach z państwowego podatku dochodowego oblicza się od połowy wpływów z podatku, pobieranego według Działu II, oraz od 5/7 części wpływów z podatku, pobieranego według Działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Art. 3. (1) Przepisy dekretu niniejszego, dotyczące podatku dochodowego, pobieranego według Działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym, mają po raz pierwszy zastosowanie przy wymiarze podatku dochodowego na rok podatkowy 1936, przyczem:

1) przepisy art. 1 pkt. 4) stosuje się do przedmiotów, nabywanych od 1935 r. począwszy;

2) dochód z tantjém, określonych w dotychczasowym art. 18 ustawy o państwowym podatku dochodowym, podlega po raz ostatni opodatkowaniu według działu I, o ile chodzi o tantjemy wypłacone do dnia 31 grudnia 1935 r.

(2) Istniejące w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego zaległości w podatku dochodowym wraz z dodatkami, pobieranymi na mo-

cy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) i ustawy z dnia 22 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) wraz z późniejszymi zmianami, łączy się w jedną ogólną sumę. To samo stosuje się do należności z tytułu tego podatku wraz z dodatkami za lata podatkowe do roku podatkowego 1935 włącznie, powstających po dniu 31 grudnia 1935 r.

(3) We wpływach z podatku dochodowego z Działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym za lata podatkowe poprzedzające rok podatkowy 1936, obliczanych w myśl ust. (2), udział związków samorządowych wynosi: dla m. st. Warszawy — $16\frac{2}{3}\%$, dla innych związków samorządowych — $12,5\%$.

(4) Przepisy dekretu niniejszego, dotyczące podatku dochodowego, pobieranego według Działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, oraz dodatku do tego podatku na rzecz związków samorządowych, mają zastosowanie do uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych począwszy od 1 stycznia 1936 r. Jeżeli po wejściu w życie dekretu niniejszego, wypłacane jest robotnikom wynagrodzenie, przypadające do wypłaty przed 1 stycznia 1936 r., wówczas różnica pomiędzy wysokością podatku, należnego na mocy dekretu niniejszego, a wysokością podatku, przewidzianą w przepisach dotychczasowych, nie podlega potrąceniu z wypłacanego wynagrodzenia, lecz obciąża pracodawcę; przepis ten stosuje się również do innych pracowników, jeżeli ich wynagrodzenie, obliczone w stosunku rocznym, nie przekracza 4.800 zł.

(5) Obliczenie oraz uiszczenie różnicy według zasad, ustalonych w art. 1 pkt. 15), dokonane będzie po raz pierwszy w roku 1936, przy wzięciu za podstawę wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku 1935, jednak według skali obowiązującej przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego.

(6) Dodatki: 15% -wy w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) oraz kryzysowy w myśl ustawy z dnia 27 października 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 45, poz. 311) będą pobrane przy obliczeniu różnicy w podatku dochodowym, przypadającej do zapłaty w myśl art. 1 pkt. 15), od wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku 1935, jak również od dochodów, ustalanych dla wymiaru podatku dochodowego z Działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym na lata podatkowe poprzedzające rok podatkowy 1936 — jednakże przy zastosowaniu przepisów ust. (2).

Art. 4. (1) Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 5. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 45, poz. 311).

(3) W art. 1 ust. (1) pkt. 2) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) po wyrazie: „gruntowego” dodaje się wyrazy: „i dochodowego”, a w art. 2 skreśla się ustęp drugi.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Marjan Zyndram - Kościółkowski.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

74

D E K R E T
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 listopada 1935 r.

o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.)

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2: w ust. 3 wyrazy: „w razie ustąpienia z zajmowanego co najmniej przez rok stanowiska ministra” zastępuje się wyrazami: „w razie ustąpienia z zajmowanego co najmniej przez dwa lata stanowiska ministra”, poczem w ustępie tym dodaje się jako zdanie trzecie przepis: „Warunek zajmowania stanowiska ministra co najmniej przez dwa lata uważać należy za spełniony, jeżeli suma wszystkich okresów przebytych kiedykolwiek na stanowisku ministra wynosi dwa lata.”;

w ust. 4 wyraz „rok” zastępuje się wyrazami: „dwa lata”;

2) w art. 4 w ust. 1 po wyrazach: „podstępnie uzyskały” wstawia się wyrazy: „zaopatrzenie lub”, po wyrazach zaś: „niniejszej ustawy” — wyrazy: „oraz osoby, które w byłych państwach zaborczych działały na szkodę interesów Narodu Polskiego”;

3) w art. 7: w ust. 8 ostatniemu zdaniu nadaje się brzmienie następujące: „o ile ci funkcjonariusze państwowi i zawodowi wojskowi nie nabyli w służbie państwowej prawa do emerytury.”;

ustęp 10 otrzymuje brzmienie:

„Opłaty emerytalne, przewidziane w ustawie niniejszej, wyjąwszy ustępy 1 — 5 artykułu niniejszego, wynoszą 8% uposażenia służbowego, stanowiącego podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego w czasie uiszczania tej opłaty. Jeżeli funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy nie uiścił opłaty emerytalnej w czasie trwania czynnej służby, opłatę

tę oblicza się od podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego.”;

4) w art. 17 przepis ustępu 3 uchyla się, a w miejsce jego wstawia się przepis następujący: „Zmiany w stanie rodzinnym, które uzasadniają obniżenie uposażenia zawodowego wojskowego w służbie czynnej, zasłże po przeniesieniu zawodowego wojskowego w stan spoczynku, pociągają za sobą ten sam skutek w stosunku do uposażenia emerytalnego. Obniżka ta obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po zajściu zmiany w stanie rodzinnym.”;

5) artykuł 18 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 18. (1) Funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy ostatnio przed przeniesieniem w stan spoczynku pełnili służbę na obszarze W. M. Gdańska, oraz pozostałym po nich rodzinom, Rada Ministrów władna jest przyznać na czas zamieszkiwania na tym obszarze dodatek do zaopatrzenia emerytalnego.

(2) Prawo do tego dodatku gaśnie od pierwszego dnia miesiąca następującego po przesiedleniu się emeryta lub pozostałej po nim rodziny do miejscowości, położonej poza obszarem W. M. Gdańska.”;

6) w art. 23: ust. 1 w pkt. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „gdy emeryt został skazany prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową utraty praw publicznych”;

w ust. 2 po wyrazie: „alimentów” stawia się kropkę, zaś dalsze wyrazy skreśla się;

7) artykuł 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Funkcjonariusz państwowy, przeniesiony w stan spoczynku lub zwolniony ze służby na podstawie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego, nabywa prawo do uposażenia emerytalnego tylko wówczas, gdy odpowiada warunkom przewidzianym w art. 9 ust. 1; przepisów art. 9 ust. 2 w tym przypadku nie stosuje się.”;

8) w art. 72 w ust. 1 przepis oznaczony lit. c) otrzymuje brzmienie:

*) Ogłoszony w Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 85, poz. 521.

„c) gdy wdowa, lub sierota została skazana prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową utraty praw publicznych.”;

9) w art. 81: po ust. 1 wprowadza się jako ustępy 2, 3 i 4 przepisy następujące:

„(2) Służba wojskowa, pełniona w byłym państwie zaborczym z poboru, mobilizacji lub ochotniczo—bez względu na odmienne przepisy emerytalne danego państwa zaborczego—podlega wliczeniu do wysługi emerytalnej jedynie w przypadku, gdy pełniąc tę służbę osoba już w b. państwie zaborczym uzyskała charakter funkcjonariusza państwowego lub zawodowego wojskowego, albo gdy po odbyciu służby wojskowej przeszła bezpośrednio do służby państwowej polskiej, cywilnej lub wojskowej, względnie do służby w jednej z formacji wojskowych, uznanych przez Państwo Polskie.

(3) Za bezpośrednie przejście w rozumieniu ustępu poprzedzającego uważa się wstąpienie do służby państwowej polskiej, cywilnej lub wojskowej, albo do służby w formacji wojskowej, uznanej przez Państwo Polskie, przed upływem miesiąca od daty opuszczenia służby wojskowej w b. państwie zaborczym.

(4) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Minister Skarbu, na wniosek właściwej władzy naczelnej, może wyrazić zgodę na zaliczenie służby, nieodpowiadającej wskazanemu powyżej warunkowi bezpośredniego przejścia.”;

dotychczasowe ustępy 2, 3 i 4 stają się ustępami 5, 6 i 7;

10) w art. 85 kropkę na końcu zdania drugiego zastępuje się przecinkiem, dodając po nim wyrazy: „oraz nie podważa zasad policzalności służby wojskowej, wyrażonych w art. 81 ust. 2 i 3.”;

11) w art. 102 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „i 20”.

Art. 2. (1) Przy obliczeniu wysokości uposażenia emerytalnego w myśl przepisów art. 19 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r., z czasu, podlegającego zaliczeniu do wysługi emerytalnej z tytułu służby w byłych państwach zaborczych (art. 81 i 84), uwzględnia się tylko trzy czwarte.

(2) Przy obliczeniu, o którym mowa w ustępie poprzedzającym, uwzględnieniu podlegają jedynie okresy rzeczywistej służby, okresów zaś, doliczonych do wysługi emerytalnej z tytułu korzystniejszego liczenia, nie uwzględnia się; zastrzeżenie to nie dotyczy

osób odznaczonych orderem wojskowym „Virtuti Militari” lub Krzyżem Niepodległości.

(3) Przepis ust. (1) stosuje się odpowiednio do okresów służby i pracy, zaliczalnych do wysługi emerytalnej na podstawie art. 97 lub art. 101 lit. b) ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r.

(4) Jeżeli przy obliczeniu, dokonaniem z zachowaniem wskazań ust. (1) — (3) ilość lat służby, mająca stanowić podstawę do procentowego określenia wysokości uposażenia, wyniesie mniej niż lat 15, wysokość uposażenia emerytalnego określa się według zasad zdania drugiego ustępu pierwszego art. 19 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r.

Art. 3. (1) Emeryci oraz wdowy i sieroty, którym zaopatrzenie emerytalne zostało przyznane przed wejściem w życie dekretu niniejszego, otrzymują to zaopatrzenie od dnia 1 kwietnia 1936 r. w wymiarze określonym przy uwzględnieniu przepisów art. 2 dekretu niniejszego.

(2) Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się odpowiednio do osób (emerytów, wdów, sierot), którym zostało przyznane zaopatrzenie emerytalne z doliczeniem do wysługi emerytalnej czasu służby państwowej zaborczej oraz pracy zawodowej na zasadzie ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466) oraz ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 616);

(3) Przepisy ust. (1) nie dotyczą emerytów oraz wdów i sierot, otrzymujących zaopatrzenie emerytalne na zasadzie art. 82, 95, 103 i 108 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r.

(4) Osoby wymienione w ustępie poprzedzającym otrzymują od dnia 1 kwietnia 1936 r. zaopatrzenie emerytalne zmniejszone o 10%.

(5) Przepisy ust. (1) i (4) nie dotyczą wdów i sierot, których zaopatrzenie nie przekracza: dla wdowy — kwoty 50 (pięćdziesiąt) złotych, dla sieroty zaś — kwoty 25 (dwadzieścia pięć) złotych miesięcznie.

(6) Jeżeliby po zastosowaniu przepisów ust. (1) i (4) do wdów i sierot, których zaopatrzenie przekracza wymienione powyżej normy, okazało się, że zaopatrzenie to miałoby wynosić mniej aniżeli 50 zł, lub też 25 zł, wdowa otrzymuje 50 zł, sierota zaś 25 zł.

Art. 4. (1) Funkcjonariusze państwowi i zawodowi wojskowi, którzy przestali pełnić służbę w czasie trwania mocy obowiązującej ustaw z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466) i z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P.

Nr. 68, poz. 616), a których uprawnienia emerytalne nie były dotychczas rozpatrywane, jeżeli roszczą do Skarbu Państwa pretensje o uposażenie emerytalne z tytułu pełnionej służby, winni wnieść pisemne zgłoszenia swych roszczeń do 30 czerwca 1936 r.; niezgłoszenie uprawnień w tym terminie powoduje ich wygaśnięcie.

(2) W przypadku stwierdzenia, że zgłaszającemu przysługują uprawnienia emerytalne, uposażenie emerytalne będzie mu przyznane od pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie zgłoszenia.

(3) Przepisy ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio do wdów i sierot po osobach, wymienionych w ust. (1).

Art. 5. Moc obowiązującą art. 37 pkt. 6 (art. 50 ust. 7) ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. i wydanych na podstawie tego przepisu rozporządzeń rozciąga się na tych funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy przeniesieni zostali w stan spoczynku przed dniem 1 kwietnia 1932 r., tudzież na wdowy i sieroty po tych osobach.

Art. 6. Przepisy art. 2 i 3 odnoszą się do prowizorycznych funkcjonariuszów państwowych, o których mowa w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem prowizorycznych

funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64).

Art. 7. Zmiany, przewidziane w art. 1 pkt. 4 i 5 dekretu niniejszego, stosuje się z dniem wejścia w życie dekretu również do osób przeniesionych w stan spoczynku po dniu 31 stycznia 1934 r. oraz do pozostałych po nich rodzin.

Art. 8. (1) Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) **I. Mościcki.**

Prezes Rady Ministrów:

(—) **Marjan Zyndram - Kościalkowski.**

Minister Skarbu:

(—) **E. Kwiatkowski.**

OKÓLNIKI

Przyjmowanie listów wartościowych zagranicę.

Nadsyłane z zagranicy reklamacje stwierdzają, że niektóre urzędy nie przestrzegają przepisów obowiązujących przy przyjmowaniu listów wartościowych do zagranicy.

Przypomina się zatem, że każdy list wartościowy wysyłany zagranicę, ma być zaopatrzony czerwoną nalepką „V” z nazwą urzędu nadawczego i numerem nadawczym przesyłki. Kwota podanej wartości ma być przeliczona na franki złote i ma być podkreślona kolorowym ołówkiem. Na przedniej stronie koperty należy umieszczać odcisk datownika urzędu nadawczego. Waga listu ma być zaznaczana po lewej stronie koperty u góry. Pobranie opłaty należy zaznaczyć słowami: *Taxe perçue*.

Urzędy i agencje powinny przestrzegać powyższych wskazówek, gdyż popełniane usterki utrudniają pracę zagranicznym urzędem pocztowym, a w razie wypadku mogą być również wykorzystane przy rozstrzygnięciu sprawy odpowiedzialności za przesyłki wartościowe.

Nr. PZ 410/35 z dnia 20 listopada 1935 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

Od dnia 20 listopada b. r. zaprowadzono połączenia pocztowe u p. Maków Maz. — u. p. Różan i u. p. Maków Maz. — ag. p. Szelków Nowy.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe u. p. Maków Maz. — ag. p. Szelków Nowy — u. p. Różan.

Korespondencja dla Szelkowa Nowego winna być kierowana tak, jak dla Makowa Mazowieckiego.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. PK 44/64-35 z dnia 21 listopada 1935 r.

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE.

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyr. Okr. Poczty i Tel.	Nr legitym.	Nazwisko i imię funkcjonariusza	Stanowisko służbowe	Miejsce służbowe lub zamieszkania	Data wystawienia legitymacji
Warszawa	249	Lipińska Janina	agent	Dobrzejewice	23.2.1935 r.
„	13743	Świątek Aleksander	praktykant	Łódź 1	7.2.1935 r.

Osoby, legitymujące się powyższymi unieważnionymi dokumentami, należy oddać władzy bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów w Warszawie.

LEGITYMACJA ODNALEZIONA.

Odnalazła się legitymacja służbowa Nr 3339/Ż Zawady Stanisławy, żony Joachima pocztyljona z urzędu p.-t. Śmigiel, wystawiona dnia 12.III.1935 r., której unieważnienie ogłoszono w numerze 24 Dziennika Urzędowego Min. P. i T. z 1935 r.

Reklama jest potęgą — nie zaniedbujcie podawać do wiadomości ogółu udogodnień, jakie wprowadziła poczta, a zwiększycie dochód przedsiębiorstwa.

Adres Administracji: **MINISTERSTWO POCZTY I TELEGRAFÓW****Warszawa, Plac Napoleona Nr 8, II p., pokój Nr 27-a, tel. 555-20, wewn. 310.**

PRENUMERATA WYNOŚI:

kwartalna 3 zł

półroczna 6 zł

roczna 12 zł

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr. tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Pocztowy rachunek bieżący M. P. i T. Nr 1.

Drukarnia Państwowa Nr 80066.

Cena 50 gr